

kommunen ved bedømmelsen lægger vægt på forskellige momenter, således om transperioden skønnes at ville blive kortvarig, om hustruen har været længe borte fra arbejdsmarkedet, om hun har nogen uddannelse osv. Normalt opfordrer man ikke hustruen til at tage arbejde uden for hjemmet, men man prøver at bedømme den enkelte families situation samlet og vurdere — herunder under vidtgående hensyntagen til børnene — om en hustru bør påtage sig arbejde uden for hjemmet.

Omfanget af den økonomiske fordel ved en hustrus arbejde uden for hjemmet vil kunne indgå som et moment i bedømmelsen.

Endelig har *Ålborg kommunes sociale udvalg* oplyst, at kommunen anser det for en klar betingelse for at forlange arbejdsindsats af en hjemmegående hustru i en trangssituation, at der ikke er (mindreårige) børn i hjemmet, og at hun inden for en rimelig tid har været tilknyttet arbejdsmarkedet.

Det er socialministeriets indtryk, at tilsvarende praksis følges i landets øvrige kommuner.

Spørgsmål 45:

Kan § 6 ikke udgå af lovforslaget som værende uden selvstændig betydning under hensyn til indholdet af §§ 44 og 38?

Svar:

Reglen i lovforslagets § 6 om den enkeltes pligt til i forhold til det offentlige at forsørge sig selv og sin familie har betydning for følgende spørgsmål i forbindelse med en ansøgning om hjælp:

- 1) Hvilke personers indtægts- og arbejdsforhold man umiddelbart skal tage hensyn til ved transbedømmelsen.
- 2) Hvilke personers behov for forsørgelse man skal tage hensyn til ved udmålingen af hjælpen.
- 3) Hvem der eventuelt skal inddrages i betalingsspørgsmålet, når der ydes bistand til et familiemedlem.

Da reglerne i forslagets §§ 38 og 44 alene beskæftiger sig med ansøgerens og ægtefællens arbejdsmuligheder, dvs. en del af det problem, der er beskrevet ovenfor under nr. 1, er der brug for reglen i § 6 med henblik på vurderingen af de øvrige omtalte spørgsmål.

Spørgsmål 46:

Under henvisning til 3. afsnit i bemærkningerne til § 38, hvori det hedder „herudover nævnes den situation“ spørges, om man på dette punkt er gået videre end socialreformkommissionen.

Svar:

I socialreformkommissionens 2. betænkning, s. 40, er det om den forbigående hjælp anført, at denne hjælp bør ydes til „personer, der har utilstrækkelige indkomstmuligheder, men som må antages inden for en vis kortere tid enten automatisk eller ved forskellige foranstaltninger at ville blive i stand til på ny at klare sig selv“. Man sonder ikke i betænkningen mellem forskellige årsager til, at indtjeningsmulighederne er utilstrækkelige, men den sociale forvaltning skal finde det dokumenteret, at dette er tilfældet. Som et typisk eksempel på en sådan dokumentation nævnes i betænkningen erklæring fra en læge eller fra arbejdsformidlingen.

Når der i lovforslaget som eksempel på dokumentation af utilstrækkelige indtjeningsmuligheder er nævnt erklæring fra en læge om, at en fortsættelse af det hidtidige arbejde vil medføre risiko for forringelse af pågældendes helbred, er der således kun tale om en uddybning af kommissionens forslag og ikke om en udvidelse af området for den forbigående hjælp.

Spørgsmål 47:

Ved lovforslaget udgår revalideringsindikationen, der efter gældende bestemmelser automatisk giver ret til visse ydelser. Kan dette anses for hensigtsmæssigt?

Svar:

Lovforslagets § 42 giver hjemmel for *hjælp til uddannelse* og erhvervs-mæssig optræning eller omskoling i det omfang, der ikke kan ydes hjælp hertil efter de almindelige regler for uddannelsesstøtte. Hjælpen ydes, når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at kunne klare sig selv og sørge for sin familie.

Endvidere giver § 37 hjemmel for *hjælp til underhold*, bl. a. når der foreligger svigtende arbejdsmuligheder.

Man må derfor sige, at revalideringsindikationen på samme måde som efter de gæl-